

(uten bilder)

- Ursula Nafula
- Catherine Groenewald
- Marzieh Mohammadian Haghighi
- persisk / bokmål
- nivå 4

https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no
Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

barnebøker på mange språk som snakkес i Norge.
Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr
(africanstorybook.org) og er videreforsmidt av
Denne fortellingen kommer fra African Storybook

Espen Stranger-Johannessen (nb)

Overrett av: Marzieh Mohammadian Haghighi (fa),

Illustrert av: Catherine Groenewald

Skrevet av: Ursula Nafula

બેસ્ટેમોર્સ બાનાનેર

barneboker.no

Barnebøker for Norge

Bestemors bananer

બેસ્ટેમોર્સ બાનાનેર

bagh maderibzargh xili ziba bud p' az xoshesh hais zurt, arzen o sib zmine shirbin
oli betheraz hme maza boudan. agarje maderibzargh noh hais ziyadi dasht m
mehfianeh متوجه شدم که من نوه‌ی مورد علاقه‌ی مادربزرگ هستم. او اغلب
مرا به خانه اش دعوت می‌کرد. او همچنین رازهای مختص‌برای من می‌گفت.
ولی یک رازی بود که مادربزرگ آن را با من درمیان نگذاشته بود: اینکه او
مزهای رسیده را کجا می‌گذاشت؟

...

Bestemors kjøkkenhage var full av durra, hirse og maniok. Men best av alt var bananene. Selv om bestemor hadde mange barnebarn, visste jeg i all hemmelighet at jeg var favoritten hennes. Hun inviterte meg ofte hjem til seg. Hun fortalte meg også små hemmeligheter. Men det var én hemmelighet hun ikke delte med meg: hvor hun modnet bananene.

بعد از ظهر همان روز مادر و پدر و مادربزرگم مرا صدا زند. من دلیلش را می‌دانستم. آن شب وقتی که دراز کشیده بودم که بخوابم، من می‌دانستم که دیگر نمی‌توانم هیچوقت دوباره، نه از پدر و مادرم و نه از هیچکس دیگر دزدی کنم.

...

Senere den kvelden sendte mor, far og bestemor bud etter meg. Jeg visste hvorfor. Da jeg la meg til å sove den natten, visste jeg at jeg ikke kunne stjele igjen, ikke fra bestemor, ikke fra foreldrene mine, og definitivt ikke fra noen andre.

„Jeg fikk, var: „De er de magiske bladene mine.“
 du bladene til, bestemor?“ spurte jeg. Det eneste saret
 sunde fra tid til annen. jeg var nysgjerrig: „Hva bruker
 siden av kurven var det flere bananblader som bestemor
 fikk jeg saret: „Det er den magiske kurven min.“ Ved
 huset til bestemor. Da jeg spurte hva den var ment for,
 En dag så jeg en stor stråkuri som stod plassert utenfor

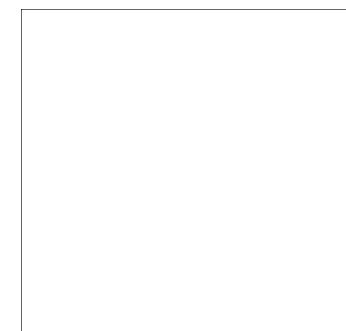
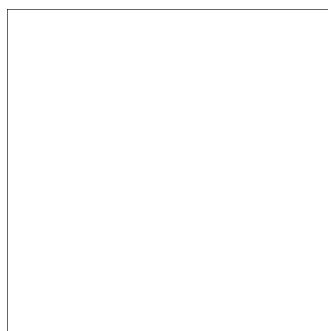
...

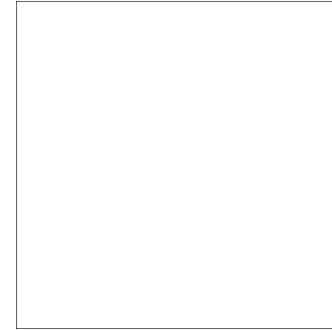
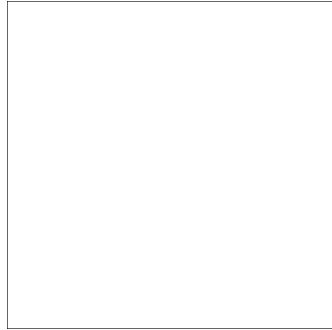
„Jeg har ikke fått bladene til den magiske kurven“, sa jeg.
 Hun tok alltid med modne bananer og maniok for å
 selge på markedet. Jeg skyndte meg ikke før å besøke
 henne den dagen. Men jeg kunne ikke unngå henne
 vedlig lengre.

Hun tok alltid med modne bananer og maniok for å
 Nesten dag var det markedsdag. Bestemor stod opp tidlig.
 Hun tok alltid med modne bananer og maniok for å
 selge på markedet. Jeg skyndte meg ikke før å besøke
 henne den dagen. Men jeg kunne ikke unngå henne
 vedlig lengre.

...

„Jeg har ikke fått bladene til den magiske kurven“, sa jeg.
 Hun tok alltid med modne bananer og maniok for å
 selge på markedet. Jeg skyndte meg ikke før å besøke
 henne den dagen. Men jeg kunne ikke unngå henne
 vedlig lengre.

تماشای مادربزرگ، آن موزها، برگ های موز و سبد بزرگ حصیری، خیلی جالب بود. ولی مادربزرگ مرا برای انجام دادن کاری به سمت مادرم فرستاده بود. من اصرار کردم، "مادربزرگ لطفا، اجازه بده همین طور که اینها را آماده می کنی تو را تماشا کنم". "بچه جان لجبازی نکن، کاری که به تو گفته شده را انجام بده." من فرار کردم.

...

Det var så interessant å se på bestemor, bananene, bananbladene og den store stråkurven. Men bestemor sendte meg av gårde til mamma for et ærend.
"Bestemor, vær så snill, la meg få se på mens du forbereder ..." "Ikke vær så sta, jenta mi, gjør det du har blitt bedt om", insisterte hun. Jeg sprang av gårde.

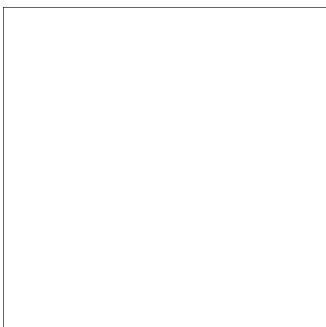
روز بعد، وقتی که مادربزرگ در حال چیدن سبزی ها در باغ بود، من یواشکی آدم و دزدکی به موزها نگاه کردم. تقریبا همه ای آنها رسیده بودند. من نتوانستم جلوی خودم را بگیرم و یک دسته ای چهار تایی موز برداشتمن. همان طور که پاورچین پاورچین به طرف در می رفتم، صدای سرفه ای مادربزرگ را از بیرون شنیدم. من توانستم که موزها را زیر لباسم پنهان کنم و از کنار او رد شدم.

...

Neste dag mens bestemor var i kjøkkenhagen og plukket grønnsaker, snek jeg meg inn og tittet på bananene. Nesten alle var modne. Jeg kunne ikke la være å ta en klase med fire. I det jeg listet meg mot døra, hørte jeg bestemor hoste utenfor. Jeg rakk så vidt å gjemme bananene under kjolen og gikk forbi henne.

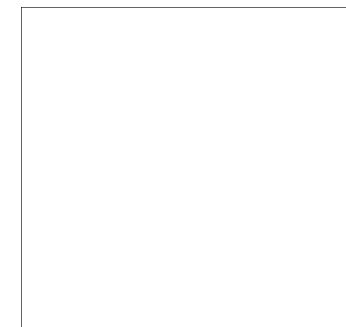
Da jeg kom tilbake, satt bestemor utenfor, men med verken kurven eller bananene. „Bestemor, hvor er kurven, hvor er bananene, og hvor ...“ Men det eneste svarer jeg flik, var: „De er på det magiske stedet mitt Det var så skuffende!“

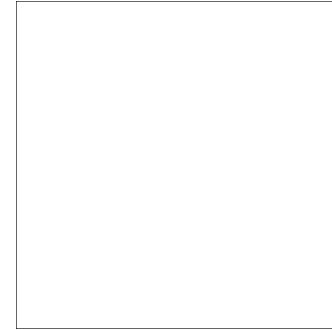
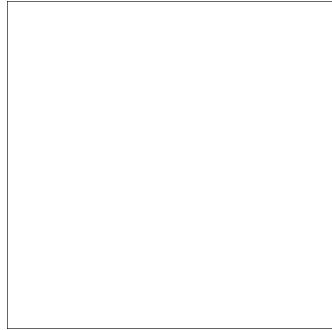
•

Neste dag, da bestemor kom for å besøke moren min, skyndte jeg meg av gárdet til huset hennes for å sjekke bananene en gang til. Det var en klase veldig modne bananer der. Jeg tok én og gjemte den i kjolen min. Etter at jeg hadde dekket kurven, gikk jeg bak huset og spiste den fort. Det var den sørreste bananen jeg noensinne hadde smakt.

1

دو روز بعد، مادربزرگ مرا فرستاد تا عصایش را از اتاق خواب برایش بیاورم. به محض اینکه در را باز کردم، بوی شدید موزهای رسیده به مشامم خورد. در اتاق داخلی سبد حصیری جادویی بزرگ مادر بزرگ قرار داشت. سبد، خیلی خوب با یک پتوی قدیمی پوشیده شده بود. من پتو را برداشتمن و آن عطر دلنشیں را بوبیدم.

...

To dager senere ba bestemor meg om å hente stokken hennes fra soverommet. Så snart jeg åpnet døra, ble jeg møtt av den sterke lukten av modne bananer. I det innerste rommet var bestemors store magiske stråkurv. Den var godt gjemt av et gammelt teppe. Jeg løftet det og luktet på den vidunderlige duften.

با صدای مادربزرگ از جا پریدم وقتی که گفت، "تو داری چه کار می‌کنی؟ عجله کن و عصایم را برایم بیاور." من با عجله با عصای مادربزرگ به بیرون رفتم. مادربزرگ پرسید، "تو به چی داری می‌خندی؟" سوال مادربزرگ به من فهماند که من هنوز به خاطر کشف مکان جادویی مادربزرگ لبخند بر لب دارم.

...

Bestemors stemme skremte meg da hun ropte: "Hva holder du på med?" "Skynd deg og ta med stokken." Jeg skyndte meg ut med stokken hennes. "Hva er det du smiler for?" spurte bestemor. Spørsmålet hennes fikk meg til å innse at jeg fortsatt smilte over oppdagelsen av det magiske stedet hennes.